

JOUW REVOLUTIE

DALAI LAMA

& SOFIA STRIL-REVER

Mijn oproep aan de millennials

1. MIJN HOOP IS OP JULLIE GEVESTIGD

Beste broeders en zusters, mijn jonge vrienden,

Jullie zijn geboren aan het begin van dit derde millennium. Jullie zijn de jeugd van de wereld. Deze eeuw is nog geen twintig jaar oud. Hij is dus nog heel jong, net als jullie. De wereld zal samen met jullie verder groeien. Hij wordt wat jullie van hem maken.

Ik richt me met deze oproep tot jullie, naar wie ik goed heb gekeken en in wie ik vertrouwen heb. De laatste paar jaar heb ik voorrang gegeven aan ontmoetingen met jullie, zowel in India als tijdens mijn reizen naar verre landen, in Europa, in de Verenigde Staten, in Canada, in Australië, in Japan. Onze gesprekken hebben me ervan over-

tuigd dat jullie generatie deze prille eeuw kan veranderen in een eeuw van vrede en dialoog. Jullie zijn in staat om onze verdeelde mensheid te verzoenen met zichzelf en met zijn natuurlijke omgeving.

De nieuwe tijd die jullie vertegenwoordigen wordt omringd door de duisternis van de oude wereld, een chaos vol somberheid, droefheid en tranen. Jullie zullen aanlopen tegen een nacht vol gevaren waarin haat, egoïsme, geweld, schuld en fanatisme zelfs het leven op aarde bedreigen. Maar jullie zijn jong en bezitten de onverbidde-lijke kracht van nieuwe morgens, waardoor jullie kunnen afrekenen met het uit het verleden geërfde obscurantisme.

Mijn jonge vrienden, jullie zijn mijn hoop voor de mensheid. Dat wil ik jullie luid en duidelijk zeggen, zodat jullie mijn boodschap horen en er kennis van nemen. Ik zie de toekomst met vertrouwen tegemoet, want ik ben er rotsvast van overtuigd dat jullie in woord en daad zullen werken aan meer broederschap, meer rechtvaardigheid en meer solidariteit.

Ik richt me tot jullie op basis van de 82 jaar ervaring die ik heb opgedaan. Toen ik op 17 no-

vember 1950, 16 jaar* oud, de gouden troon van Lhasa besteeg om de taak van zowel wereldlijk als religieus leider van Tibet op me te nemen, verloor ik mijn vrijheid. In maart 1959 – ik was toen 25 – verloor ik mijn land, dat met geweld werd geannexeerd door de Volksrepubliek China. Ik ben geboren in 1935 en heb de verschrikkingen van de 20ste eeuw meegemaakt, de eeuw waarin de grootste bloedbaden uit de geschiedenis plaatsvonden. Want in plaats van het leven te dienen, te koesteren en te beschermen, heeft de buitengewone menselijke intelligentie alles in het werk gesteld om met net zoveel kracht als die van de zon het leven te vernietigen. Jullie zijn geboren in een wereld waar de wapenarsenalen van de diverse kernmachten zo sterk en krachtig zijn dat ze de wereld enkele tientallen keren kunnen wegvagen.

Jullie grootouders en ouders hebben wereldoorlogen en diverse conflicten meegemaakt die onze wereld te vuur en te zwaard verwoestten. Daarbij vielen in de vorige eeuw 231 miljoen doden. De mensheid is meegesleurd door een

* Volgens de Tibetaanse tijdrekening is de mens bij zijn geboorte 1 jaar oud.

tsunami van ongekend geweld, een vloedgolf die werd gevoed door allerlei vormen van verscherpt nationalisme, racisme, antisemitisme en ideologische indoctrinatie. Ik heb het allemaal meegeemaakt, de holocaust door de nazi's in Europa, de nucleaire vlammenzee in Japan, de Koude Oorlog, de afslachting van de burgerbevolking in Korea, Vietnam, Cambodja, de Culturele Revolutie en de hongersnood die in China en Tibet meer dan 70 miljoen slachtoffers maakte.

Julie hebben net als ik gezien hoe in Afghanistan en het Midden-Oosten oorlogen uitbraken die landen verwoestten die ooit de bakermat van de mensheid waren. Nu komen beelden binnen uit het Middellandse Zeegebied, waar op de stranden de levenloze lichamen aanspoelen van kinderen, jongvolwassenen, vrouwen en mannen die hun leven riskeerden door naar Europa over te steken, in de hoop te overleven en hun families te helpen overleven.

Julie zijn net als ik getuige van de teloorgang van het ecosysteem Aarde en van de alarmerende afname van de biodiversiteit, nu elke twintig minuten een planten- of diersoort uitsterft. We zijn allemaal getuige van de grootschalige ontbossing in het Amazonegebied en het naderende einde

van de laatste grote groene long van onze planeet. We zien de verzuring van alle oceanen, de verbleking van het grote koraalrif, het smelten van het ijs rond de Noord- en de Zuidpool. Doordat op de derde pool, Tibet, 46.000 Himalaya-gletsjers zich aan het terugtrekken zijn, worden de grote rivieren in Azië met uitdroging bedreigd, en dat terwijl anderhalf miljard mensen voor hun leven van deze levensbronnen afhankelijk zijn.

Dit is geen nieuwe informatie. Jullie weten dit maar al te goed. Want jullie zijn geboren en getogen in de neergaande spiraal van deze verwoesting op wereldschaal als gevolg van oorlog, terrorisme en plundering van de natuurlijke hulpbronnen.

DE EUROPESE UNIE, VREDESMODEL VOOR DE WERELD

Laat je niet overweldigen door wat de Engelsen het *mean world syndrome** noemen! De kans

* Cf. de cultuurtheorie van professor George Gerbner (1919-2008), die aantoont dat geweld in films en op televisie aanzet tot reëel geweld, angst en het gevoel van onveiligheid.

is groot dat je in wanhoop vervalt, en daardoor vergeet dat de geest van vrede zijn pad vervolgt: een pad dat dankzij educatie naar democratie en mensenrechten leidt. Want ja, verzoening is mogelijk! Kijk maar naar Duitsland en Frankrijk. Sinds de 16de eeuw zijn beide landen een keer of twintig met elkaar in oorlog geweest, waarbij de twee laatste wereldoorlogen het absolute summum van barbaarsheid waren. In 1914 en in 1939 werden jonge soldaten zowel vanuit Parijs als Berlijn in militaire konvooien naar het front gebracht. Ze hadden jullie leeftijd en geen notie van de wreedheden die hun op het slagveld in de modder van de loopgraven te wachten stonden, noch van de verschrikkingen van de concentratiekampen. Het gevolg: een gedecimeerde generatie jonge mannen, diepbedroefde families in rouw, miljoenen wezen, landen in puin, een beschaving in puin.

Maar bij de voormalige strijdende partijen won de roep naar vrede het van het oorlogszuchtige patriottisme. Gedreven door een navolgenswaardig verlangen naar broederschap en solidariteit richtten Konrad Adenauer en Robert Schuman, twee visionaire leiders, de Europese Unie op. Na hen zetten andere politici de dialoog voort,

waardoor de oorlogswonden van door diep leed getekende volken genazen.

Europa geeft mij een heleboel redenen om hoopvol gestemd te zijn voor jullie generatie. De Europese vredesdynamiek beweegt zich in de richting van de nieuwe realiteit van deze eeuw. Een beweging die de opkomst van het nationalisme in sommige lidstaten niet kan stoppen. Zoals jullie weten bestaat er wereldwijd al een groot aantal op het Europese model geschoeide, regionaal opererende organisaties.* Zorg dat ze zich verder kunnen ontwikkelen en meer voet aan de grond krijgen, zodat de kans op nieuwe oorlogen afneemt en de aandacht kan uitgaan naar de verspreiding en de bevordering van democratische waarden en fundamentele mensenrechten, overal op de wereld waar die met voeten worden getreden, op welk continent ook.

Jongeren van Afrika, richt een Afrikaanse Unie op waarin alle volkeren van jullie grote continent zijn verenigd. Jonge Canadezen en Amerikanen,

* Bijvoorbeeld de Afrikaanse Unie, ASEAN (Azië), ALENA (Noord-Amerika), MERCOSUR (Noord- en Zuid-Amerika), AEA (Amerika), CARICOM (Noord- en Zuid-Amerika).

sticht een Noord-Amerikaanse Unie. Jongeren van Latijns-Amerika, sticht een Latijns-Amerikaanse Unie, en jongeren van Azië, sticht een Aziatische Unie. Op internationaal niveau maken de VN de beste kans om handen en voeten te geven aan de mooie openingszin van het oprichtingshandvest 'Wij, volken van de Verenigde Naties...'

BERLIJN, NOVEMBER 1989, JONGEREN,
VREDE, DEMOCRATIE

Ik wil graag een onvergetelijke herinnering met jullie delen. Hij dateert van november 1989. Misschien weten jullie niet eens dat Duitsland in die tijd was opgedeeld in twee vijandige staten die heel concreet van elkaar werden gescheiden door een betonnen constructie van drie meter hoog en zo'n honderd kilometer lang. Deze muur met zijn prikkeldraad en wachtposten, die 'de Muur van de schaamte' werd genoemd, deelde een volk en families in tweeën.

Ik was in Berlijn toen tienduizenden enthousiaste jonge betogers in november 1989 met blote handen een eerste bres in de Muur sloegen, en daarna zonder enige vorm van geweld een

voor een de grensposten omverhaalden. De wereld hield zijn adem in. De Geschiedenis schudde op haar grondvesten onder de bevlogenheid van de jeugd. Zowel in het Oosten als in het Westen weigerde de nieuwe generatie de ideologische confrontatie aan te gaan en werd de roep om hereniging van het Duitse volk kracht bijgezet. De toenadering werd mogelijk gemaakt door de transparante politiek die vanaf 1986 werd gevoerd door mijn vriend Michail Gorbatsjov, toenmalig president van de oude Sovjet-Unie. Hij weigerde bevel te geven om op de jongeren te schieten en verklaarde nadien dat de val van de Muur een Derde Wereldoorlog had voorkomen.

Ik herinner me met ontroering mijn aankomst bij de gehavende Muur, een kaars in de hand. De uitzinnige menigte hees me op de brokstukken. Op dit heel bijzondere moment voelde ik de geest van vrede en vrijheid zich over de wereld verspreiden. Men drong erop aan dat ik een verklaring zou afleggen, en ik sprak hardop uit dat, net zoals de val van de Muur me een dag eerder nog onmogelijk had geleken, ook vrede in Tibet ooit werkelijkheid zou worden.

De gebeurtenis kreeg een in mijn ogen nóg grotere symbolische waarde nadat ik in maart

van dat jaar de niet te rechtvaardigen beelden zag van de manier waarop in Lhasa vredesdemonstraties werden neergeslagen. Drie maanden later, in juni, werd met tanks een eind gemaakt aan de studentprotesten op het Plein van de Hemelse Vrede in de Chinese hoofdstad Beijing. Maar in november 1989 bewees de val van de Berlijnse Muur dat jongeren in staat zijn om zonder geweld een dictatuur te verslaan die de vrijheid onderdrukt. Als ik er nu aan terugdenk, komt die gebeurtenis mij voor als de epiloog van de 20ste-eeuwse tragedies. De nasleep van de Tweede Wereldoorlog verloor zijn urgentie en het onvermijdelijke einde van het communisme in Oost-Europa kondigde zich aan. De val van de totalitaire regimes versterkte mijn geloof in de positieve houding van jongeren ten opzichte van de universele waarden van democratie en solidariteit. De gevolgen van de bloedige revolutie van 1917, die vervolgens zeven decennia lang het onwrikbare lot van de Sovjet-Unie bepaalde, werden in feite weggevaagd dankzij de opstand van pacifistische jongeren, zonder dat ook maar één druppel bloed werd vergoten!